

การเปรียบเทียบกรณีศึกษาการพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อ HIV ร่วมกับโรคเบาหวาน
ที่มีภาวะแทรกซ้อนจากแผลติดเชื้อเรื้อรัง

Comparative study of nursing care for patients with HIV infection and diabetes mellitus with
complications from chronic infected wounds.

(Received: January 28,2026 ; Revised: February 7,2026 ; Accepted: February 9,2026)

ภูษัชชา เวียสุวรรณ¹

Phudchatcha Weirsuwan¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอเปรียบเทียบการพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อเอชไอวีร่วมกับโรคเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อนจากแผลติดเชื้อเรื้อรัง สถาบันบำราศนราดูร สองกรณีศึกษา ด้วยผู้ป่วยเอชไอวีมีภาวะความรุนแรงซับซ้อนของโรคติดเชื้อฉวยโอกาสโรคร่วมได้ง่ายเนื่องจากภูมิคุ้มกันต่ำและเกิดภาวะอวัยวะล้มเหลวหลายระบบ ได้รับความทุกข์ทรมานทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจจากโรคเรื้อรังที่รักษาไม่หายขาดและภาพลักษณ์เปลี่ยนแปลง ผู้ป่วยต้องได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องจากการเผชิญกับความเจ็บป่วยที่รุนแรงวิกฤต มีความยุ่งยากท้าทายในการให้การพยาบาล การศึกษาประกอบด้วยการประเมินสุขภาพผู้ป่วยแบบองค์รวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณตามแบบแผนสุขภาพของกอร์ดอน การประเมินเฝ้าระวังภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ ให้การพยาบาลที่สอดคล้องกับการวินิจฉัยทางการพยาบาลโดยใช้กระบวนการพยาบาลร่วมกับการจัดการรายกรณี

ผลการศึกษา พบว่ากระบวนการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวมอย่างมีขั้นตอนและครอบคลุมในการพยาบาลผู้ป่วยให้ได้รับการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดหรือป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงตามมาได้ และผู้ป่วยสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม กรณีศึกษาทั้ง 2 ราย มีอาการดีขึ้น สามารถจำหน่ายจากการดูแลได้

คำสำคัญ การพยาบาล ผู้ป่วยเอชไอวี การจัดการรายกรณี

Abstract

This article aims to present a comparative nursing care for patients with HIV infection and diabetes mellitus who have complications from chronic infected wounds. Bamrasnaradura Institute. Two case studies. As HIV patients have a complex and severe disease, they are easily infected with opportunistic infections due to low immunity and multiple organ failure occurred, suffering both physically and mentally from incurable chronic diseases and changing image. Patients require continuous care in the face of severe and critical illnesses, which present challenges in nursing care. The study included a holistic assessment of the patient's health, including physical, mental, emotional, social and spiritual aspects, based on the Gordon Health Model. Assessment, monitoring of various complications, providing nursing care consistent with nursing diagnosis using nursing process along with case management.

Results: It was found that a comprehensive and holistic patient care process that ensures continuous care for patients can reduce or prevent serious complications and enable patients to adapt appropriately to society.

Keywords: Nursing care, HIV patients, Case management

บทนำ

โรคเอดส์ (Acquired immune Deficiency Syndrome : AIDS) หรือภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง คือระยะสุดท้ายของการติดเชื้อไวรัสเอชไอวี (HIV) ที่ทำให้เซลล์เม็ดเลือดขาว CD4 หรือ T - Cells ในระบบภูมิคุ้มกันร่างกายถูกทำลาย ส่งผลให้ภูมิคุ้มกันร่างกายลดต่ำ ทำให้ร่างกายอ่อนแอและนำไปสู่การ

เกิดโรคแทรกซ้อนหรือโรคติดเชื้อฉวยโอกาส¹ เป็นปัญหาสำคัญของโลก เนื่องจากมีอัตราการป่วยและการตายสูง มีการแพร่กระจายไปในกลุ่มประชากรกลุ่มต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว และยังไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ มีเพียงยาด้านไวรัสเอชไอวีที่สามารถออกฤทธิ์ยับยั้งการลุกลามของเชื้อเอชไอวีได้ สถิติผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั่วโลก ในปี.ศ.2567 มีจำนวน

40.8 ล้านคน มีผู้เสียชีวิตจากโรคเอดส์ ประมาณ 630,000 ราย ผู้ติดเชื้อรายใหม่ต่อปี 1.3 ล้านคน² สำหรับประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำนวน ประมาณ 580,000 คน มีผู้เสียชีวิตจากโรคเอดส์ ประมาณ 12,000 คน มีผู้ที่กำลังรับยาต้านไวรัส 474,675 คน ผู้ติดเชื้อรายใหม่ 9,100 คนต่อปี³ สถิติผู้ป่วยเอดส์ที่เข้ารับการรักษาที่สถาบันบำราศนราดูร จำนวน 7,466 ราย เป็นผู้ป่วยรายใหม่ จำนวน 209 ราย ผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ เป็นผู้ป่วยที่มีความทุกข์ทรมานทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เนื่องจากเป็นโรคที่รักษาไม่หายขาด ผู้ติดเชื้อที่ได้รับยาเร็ว กินยาต่อเนื่อง สม่าเสมอ ผู้ติดเชื้อสามารถมีสุขภาพแข็งแรง ช่วยลดการแพร่กระจายเชื้อไวรัสและมีอายุยืนยาวขึ้น ลดปริมาณเชื้อเอชไอวีในกระแสเลือดให้ต่ำที่สุดจนตรวจไม่พบและนานที่สุด รวมทั้งทำให้จำนวนเซลล์เม็ดเลือดขาว CD4 กลับสู่ระดับใกล้เคียงมากที่สุด ลดความเสี่ยงการเกิดโรคแทรกซ้อนต่าง ๆ แต่ยาต้านไวรัสบางกลุ่มมีผลข้างเคียงที่ส่งผลให้ผู้ป่วยเอชไอวีมีความเสี่ยงต่อโรคที่เกี่ยวข้อง ช้องกับอายุ รวมถึงโรคเบาหวาน

การติดเชื้อเอชไอวีและโรคเบาหวาน จัด เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญระดับโลก และยังคงเป็นความท้าทายอย่างต่อเนื่อง ในการดูแลสุขภาพสมัยใหม่ ในขณะที่เดียวกันโรคเบาหวาน ซึ่งเป็นภาวะเมตาบอลิซึมเรื้อรังที่มีลักษณะเฉพาะ คือระดับน้ำตาลในเลือดสูงผิดปกติ ก็ก่อให้เกิดภาวะแทรกซ้อนทั้งชนิดเฉียบพลันและเรื้อรัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะแทรกซ้อนทางหลอดเลือดและระบบประสาท ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดแผลที่เท้าและแผลเรื้อรังที่ยากต่อการรักษา ภาวะสุขภาพของผู้ป่วยจะมีความซับซ้อนและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ภูมิคุ้มกันที่บกพร่องจากเชื้อเอชไอวี พฤติกรรมรับประทานอาหารไม่เหมาะสม รับประทานยาไม่สม่ำเสมอ ขาดการออกกำลังกาย⁴ และระยะเวลาการนอนหลับไม่เหมาะสม⁵ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน รวมถึงการเกิดแผลติดเชื้อเรื้อรัง ซึ่งเป็นปัญหาที่พบบ่อยและมีความรุนแรงสูงในผู้ป่วยกลุ่มนี้

แผลติดเชื้อเรื้อรังในผู้ป่วยเบาหวาน เกิดจากภาวะปลายประสาทเสื่อมทำให้ผู้ป่วยไม่รู้สึกรู้เจ็บปวดต่อการบาดเจ็บ การไหลเวียนเลือดไม่ดี ทำให้เนื้อเยื่อขาดเลือด ออกซิเจนและสารอาหารที่จำเป็นต่อการหายของแผล รวมถึงการทำงานของระบบภูมิคุ้มกันที่ผิดปกติในผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวี ภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องยังทำให้ความสามารถในการต่อสู้กับเชื้อโรคของร่างกายลดลง ส่งผลให้แผลหายช้าลง⁶ ติดเชื้อง่ายขึ้นและการติดเชื้ออาจลุกลามจนนำไปสู่ภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง เช่น การติดเชื้อในกระแสเลือด ซึ่งอาจนำไปสู่การตัดอวัยวะหรือเสียชีวิตได้จากภาวะทั้งสามส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน โดยเอชไอวีทำให้ภูมิคุ้มกันลดลง เบาหวานส่งผลต่อการไหลเวียนและการรักษาแผล และแผลติดเชื้อเป็นแหล่งกระตุ้นการอักเสบที่ทำให้ควบคุมน้ำตาลและการทำงานของภูมิคุ้มกันยิ่งแย่ลง จึงเป็นความท้าทายอย่างมากสำหรับบุคลากรทางการแพทย์และพยาบาล เนื่อง จากต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเฉพาะทาง ในการประเมินภาวะสุขภาพที่ซับซ้อน การวางแผนการพยาบาลแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทั้งการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การดูแลแผลอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการยาต้านไวรัส และการป้องกันภาวะแทรกซ้อน ตลอดจนการให้ความรู้และกำลังใจแก่ผู้ป่วยและครอบครัว งานวิจัยที่ผ่านมาได้ศึกษาการพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีในบริบทอื่น ๆ เช่น การเปรียบเทียบกรณีศึกษาการพยาบาลผู้ป่วยวัณโรคปอดร่วมโรคเอดส์ที่มีภาวะตัวอ้วนจากยาวัณโรคในสถาบันบำราศนราดูร⁷ อย่างไรก็ตามการรวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์จากการดูแลผู้ป่วยเฉพาะกลุ่มนี้ยังคงมีความจำเป็น เพื่อให้เกิดแนวทางการพยาบาลที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการพยาบาลโดยใช้กระบวนการพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อเอชไอวีร่วมกับโรคเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อนจากแผลติดเชื้อเรื้อรัง

2. เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติกรรพยาบาลในผู้ป่วยโรคติดเชื้อเอชไอวีร่วมกับโรคเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อนจากแผลติดเชื้อเรื้อรังให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

วิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาเปรียบเทียบการพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อเอชไอวีร่วมกับโรคเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อนจากแผลติดเชื้อเรื้อรัง คัดเลือกผู้ป่วยแบบเฉพาะเจาะจงที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม และตึกผู้ป่วยแยกโรค สถาบันบำราศนราดูร จำนวน 2 ราย

ขั้นตอนการศึกษา

1. ศึกษาสถิติ/ข้อมูลผู้ติดเชื้อเอชไอวี
2. เลือกเรื่องที่จะศึกษาจากผู้ติดเชื้อเอชไอวีในการพยาบาลผู้ป่วยอายุรกรรม จำนวน 2 ราย และขออนุญาตผู้บังคับบัญชา ในการเข้าถึงเอกสารเวชระเบียนผู้ป่วย
3. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลผู้ป่วยโรคติดเชื้อเอชไอวีร่วมกับโรคเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนจากแผลติดเชื้อเรื้อรัง
4. ผู้ป่วยยินยอมให้ความร่วมมือในการวางแผนการรักษา
5. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยโรคติดเชื้อเอชไอวีร่วมกับโรคเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อนจากแผลติดเชื้อเรื้อรัง สัมภาษณ์ญาติ และผู้ดูแล ประเมินสภาพ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ศึกษาผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และแผนการรักษาของแพทย์
6. วิเคราะห์ข้อมูล วางแผนให้การรักษายาบาลตามแผนการรักษาของแพทย์
7. ดำเนินการศึกษา โดยการประเมินปัญหาความต้องการพยาบาล โดยใช้กรอบแนวคิดแบบแผน

สุขภาพของกอร์ดอน⁸ เป็นแบบประเมินความครอบคลุม วินิจฉัยปัญหาทางการพยาบาล วางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาลและประเมินผลการพยาบาล

8. วิเคราะห์เปรียบเทียบการศึกษาผู้ป่วยกรณีศึกษา 2 ราย ตามขั้นตอนของกระบวนการพยาบาล โดยใช้ความรู้ ความชำนาญงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

จริยธรรมการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้รับการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย การวิจัย สถาบันบำราศนราดูรแล้วและได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยได้บนโครงร่างงานวิจัยที่พิจารณา เลขที่การรับรอง N034h/68

ผลการศึกษา

เป็นการศึกษารายกรณี (Case Study) ในผู้ป่วยโรคติดเชื้อเอชไอวีร่วมกับโรคเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อนจากแผลติดเชื้อเรื้อรัง ที่มารับบริการแบบผู้ป่วยใน ที่ตึกแยกโรค 7/3 สถาบันบำราศนราดูร โดยมีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

กรณีศึกษารายที่ 1 ผู้ป่วยหญิงไทย อายุ 55 ปี เชื้อชาติ ไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ การศึกษาระดับอนุปริญญา ใช้สิทธิประกันสังคม เป็นผู้ป่วยเอดส์ร่วมโรคเบาหวานและโรคอื่น ๆ นอนติดเตียง มีแผลกดทับที่ก้นกบ ระดับ 4 ขนาด 17 x 10 cm. และแผลที่หลังมือขวาขนาด 2 x 2 cm. 2 ตำแหน่ง แผลลึกมีเนื้อตาย กลิ่นเหม็น

กรณีศึกษารายที่ 2 ผู้ป่วยหญิงไทย อายุ 59 ปี เชื้อชาติ ไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้สิทธิประกันสังคม เป็นผู้ป่วยเอดส์ร่วมโรคเบาหวานและโรคอื่น ๆ นอนติดเตียง แผลกดทับที่ก้นกบ เป็นผู้ป่วยจิตเวชสองอารมณ์

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบข้อมูลการเจ็บป่วยกรณีศึกษา 2 ราย

ข้อมูลพื้นฐาน	กรณีศึกษารายที่ 1	กรณีศึกษารายที่ 2
เพศ	หญิง	หญิง
อายุ	55 ปี	59 ปี

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบข้อมูลการเจ็บป่วยกรณีศึกษา 2 ราย

ข้อมูลพื้นฐาน	กรณีศึกษารายที่ 1	กรณีศึกษารายที่ 2
อาการสำคัญที่มาโรงพยาบาล	2 ชั่วโมง ซึมลง เรียกปลุกตื่นช้า	1 ชั่วโมง ซึมลงมาก ขาข้างซ้ายมีอาการเกร็งกระตุก พูดคุยไม่รู้เรื่อง
ประวัติการเจ็บป่วยปัจจุบัน	ซึมลง DTX 39 mg% feedน้ำ ผู้ป่วยตื่นขึ้น DTX 117 mg% อุณหภูมิ 36.8°C ความดันโลหิต 100/63 mmHg ชีพจร 88 ครั้ง/นาที หายใจ 18 ครั้ง/นาที ออกซิเจนในเลือด 100%	1 วัน มีไข้สูง ซึมลง ไม่ลืมตา DTX 258 mg% อุณหภูมิ 39°C ความดันโลหิต 139/87 mmHg ชีพจร 110 ครั้ง/นาที หายใจ 24 ครั้ง/นาที ออกซิเจนในเลือด 88%
ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต	โรคประจำตัว : โรคเบาหวาน ผลกดทับ โรคความดันโลหิตสูง โรคไตเรื้อรัง โรคเอดส์ โรคหลอดเลือดสมอง โรคโลหิตจาง ไทรอยด์ เป็นผู้ป่วยนอนติดเตียง ร่างกายซีกซ้ายอ่อนแรง เคยนอนโรงพยาบาล ผ่าตัดเนื้องอกมดลูก 10 ปี ก่อนนี้ เจ็บป่วยโรคกล้ามเนื้อลายสลาย ฟอกไตทางหลอดเลือด และ Debride-	โรคประจำตัว : ติดเชื้อเอชไอวี โรคเบาหวานชนิดที่ 2 ผลกดทับ ภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ ผู้ป่วยจิตเวช สองอารมณ์ เคยนอนโรงพยาบาลด้วยโรคท้องเสีย น้ำตาลในเลือดต่ำ น้ำตาลในเลือดสูง ภาวะแพ้ปัสสาวะอักเสบ ติดเชื้อ HIV >10 ปี เป็นเบาหวาน ไชมัน ความดันโลหิตสูง >16 ปี Bipolar >5 ปี ผู้ป่วยนอน
	ment แผล ทราบว่าติดเชื้อ HIV เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ไชมันในเลือดสูง ประมาณ 30 ปี เส้นเลือดสมองตีบ 5 ปี CKD 3 เดือน	ติดเตียง 1 ปี ผ่าตัดมดลูกประมาณ 10 ปี
ประวัติการเจ็บป่วยในครอบครัว	ไม่มีบุคคลในครอบครัวเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังหรือร้ายแรง	น้องสาว = โรคความดันโลหิตสูง มารดา = เบาหวานและความดันโลหิตสูง
ประวัติการแพ้ยาและอาหาร	Amlodipine, Carvedilol, Manidipine Enalapril, Cesoline, Dolutegravir	Tenofovir
อาการแรกเริ่ม	ซึม สับสน สัญญาณชีพ T= 36.8°C BP= 100/63 mmHg P= 88 ครั้ง/นาที RR= 18 ครั้ง/นาที	ไข้สูง ซึมลง ขาซ้ายกระตุก พูดคุยไม่รู้เรื่อง ท้องเสีย สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 39°C ความดันโลหิต 139/87 mmHg ชีพจร 110 ครั้ง/นาที หายใจ 24 ครั้ง/นาที ออกซิเจนในเลือด 88%
การวินิจฉัยโรค	Symptomatic hypoglycemia cco ma	viral encephalitis, HIV infection Diabetes mellitus type 2, Strepto- coccus aureus MRSA pneumonia c para pneumonic effusion, Salmo- nella 07 infection diarrhea, Entero- coccus stadium acute pyelonephritis, Aromonas infection diarrhea, Fanconi syndrome, anemia of chronic disease, multiple electrolyte imbalance, Hypertension, Dyslipidemia, bedsore grade I, Rt. ankle thrombophilia, Vitamin B1 deficiency, Serial fibrillation

จากการเปรียบเทียบข้อมูลกรณีศึกษา 2 ราย พบว่ากรณีศึกษารายที่ 1 เป็นหญิงวัยผู้ใหญ่ นอนติดเตียง มีแผล bed sore ที่ก้นกบ และหลังมือขวา มีอาการซึมลง เรียกปลุกตื่นช้า DTX = 37 mg% เป็นมา 13 ชั่วโมงก่อนมาโรงพยาบาล พบมีภาวะซีด ให้สารน้ำและให้เลือด ยาเกิน ยาผิดและยาทาแผล

ส่วนผู้ป่วยรายที่ 2 เป็นหญิงวัยผู้ใหญ่ มีอาการไข้สูง ซึมลง ไม่ลืมตา เรียกไม่รู้สีกตัว ท้องเสีย

ถ่ายเป็นมูกเลือด เป็นมา 1 วันก่อนมาโรงพยาบาล

การเปรียบเทียบแบบแผนสุขภาพ 11 แบบ
แผนของ Gordon

ตารางที่ 2 การประเมินข้อมูลผู้ติดเชื้อเอชไอวีตามแบบแผนสุขภาพกอร์ดอน 11 แบบแผน

แบบแผนสุขภาพของกอร์ดอน	กรณีศึกษาครั้งที่ 1	กรณีศึกษาครั้งที่ 2
1. การรับรู้และการดูแลสุขภาพ	ครอบครัวรับรู้การเจ็บป่วย มีโรคประจำ ตัวได้แก่ เบาหวาน จอตาเสื่อม ตับแข็ง ไตวายเรื้อรัง แผลติดเชื้อ bed sore HIV ความดันโลหิตสูง ไขมัน รับประทานยาต่อเนื่อง ไม่สามารถเดินเองได้ ไม่สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตัวเองเกือบทั้งหมด ต้องพึ่งพาผู้ดูแล พี่สาวเป็นผู้ดูแลหลัก และเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว หากผู้ป่วยมีอาการผิดปกติ ผู้ดูแลจะนำพบแพทย์ที่โรงพยาบาล	ครอบครัวรับรู้เรื่องการเจ็บป่วย มีโรคประจำตัวได้แก่ เบาหวาน HIV ความดันโลหิตสูง แผลกดทับ โรคไตวายเฉียบพลัน ไขมันในเลือดสูง หัวใจห้องบนเต้นผิดจังหวะ โรคจิตเวช รับประทานยาต่อเนื่อง ไม่ขาดยา ต่อมาการเจ็บป่วยมีปัญหาเรื่องการรับรู้และความเข้าใจ ไม่สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตัวเอง ต้องพึ่งพาผู้ดูแลเกือบทั้งหมด น้องสาวเป็นผู้ดูแลหลัก นำพบแพทย์ถ้าผู้ป่วยมีอาการผิดปกติ
2. โภชนาการและการเผาผลาญอาหาร	ผู้ป่วยมีข้อจำกัดเรื่องของการรับประทานอาหาร จากพยาธิสภาพของโรคที่เป็นอยู่โรคไตวายเรื้อรัง โรคเบาหวาน ไขมันในเลือดสูง ปัจจุบันรับประทานอาหารทางสายยาง ปริมาณ 400 ml/มื้อ วันละ 4 ครั้ง ไม่มีรสสักอาหารและน้ำ	ผู้ป่วยมีข้อจำกัดเรื่องของการรับประทานอาหาร จากพยาธิสภาพของโรค เบาหวาน โรคหัวใจ ไตวายเฉียบพลัน ปัจจุบันรับประทานอาหารทางสายยาง ปริมาณ 400 ml/มื้อ วันละ 4 ครั้ง ไม่มีรสสักอาหารและน้ำ
3. การขับถ่าย	ก่อนการเจ็บป่วยผู้ป่วยปัสสาวะ อูจจาระปกติ หลังเกิดการเจ็บป่วย ผู้ป่วยถ่ายอุจจาระเป็นน้ำปนเนื้อ มากกว่า 3 ครั้ง/วัน ปัสสาวะบ่อยตอนกลางคืน ปัสสาวะเป็นฟอง มีปัญหาไตวายเรื้อรัง ปัจจุบันคาสายสวนปัสสาวะเพื่อระบายปัสสาวะที่คั่งค้าง	ก่อนการเจ็บป่วยผู้ป่วยปัสสาวะ อูจจา ระปกติ หลังเกิดการเจ็บป่วย ผู้ป่วยถ่ายอุจจาระเป็นมูกปนเลือด 2-3 ครั้ง/วัน มีปัญหาความผิดปกติของท่อไตส่วนต้น ต้องคาสายสวนปัสสาวะเพื่อระบายน้ำปัสสาวะที่คั่งค้าง ใช้ผ้าอ้อมสำเร็จรูป เปลี่ยนทุกครั้งหลังขับถ่าย
4. กิจกรรมและการออกกำลังกาย	ก่อนการเจ็บป่วย ผู้ป่วยจะมีการออกกำลังกายบ้าง ไม่สม่ำเสมอ หลังการเจ็บป่วยผู้ป่วยมีปัญหาเรื่องการรับรู้และ	ผู้ป่วยมีปัญหาเรื่องการรับรู้และความเข้าใจ น้องสาวเป็นผู้ดูแลกิจวัตรประจำ วันให้เป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้ทำกายภาพบำบัด
	และความเข้าใจ พี่สาวเป็นผู้ดูแลกิจ วัตรประจำวัน ให้เป็นส่วนใหญ่	ติดตามโรค ออกกำลังกายยืดเหยียดบนเตียงไม่สม่ำเสมอ
5. การพักผ่อนนอนหลับ	ก่อนการเจ็บป่วย ผู้ป่วยสามารถนอนหลับพักผ่อนได้ตามปกติ หลังการเจ็บป่วย ผู้ป่วยมีปัญหาหลับไม่หลับ เริ่มรับประทานยาหลับวันละ 1 ครั้ง หลังตื่นนอนตอนเช้าสดชื่นดี	นอนหลับได้วันละ 6-8 ชั่วโมง ใช้เตียง Fowler's หลังตื่นนอนตอนเช้าสดชื่นดี
6. สถิติปัญหาและการรับรู้	ก่อนการเจ็บป่วย ผู้ป่วยสามารถทำงานตามหน้าที่ได้ดี หลังเกิดการเจ็บป่วย ผู้ป่วยมีปัญหาเรื่องสถิติปัญหาและการรับรู้ เข้าใจคำสั่งง่ายๆ ได้เป็นครั้งคราว ไม่สามารถจำเรื่องราวในอดีตได้ทั้งหมด	ผู้ป่วยมีปัญหาเรื่องสถิติปัญหา การรับรู้ สมองเสื่อม มีอาการทางจิตเวช อารมณ์ สองขั้ว ไม่มีอาการคลุ้มคลั่ง เข้าใจคำสั่งง่ายๆ ได้ ไม่สามารถจำเรื่องราวในอดีตได้ทั้งหมด แต่สามารถจำบุคคลในครอบครัวได้
7. การรับรู้ตนเองและ อัตมโนทัศน์	ผู้ป่วยมีความภาคภูมิใจในตนเองที่สา มารถเลี้ยงดูบุตรหลาน หลังเจ็บป่วยมีปัญหาด้านสถิติ ปัญหาและการรับรู้ มีอาการเศร้า เครียด วิดกกังวล	ผู้ป่วยมีอาการทางจิตเวชหลังทราบว่าติดเชื้อเอดส์ มองว่าตนเป็นภาระของครอบครัว เมื่อพูดถึงความเจ็บป่วย จะมีสีหน้าวิตกกังวล มีอาการเศร้าซึมเหม่อลอย
8. บทบาทและสัมพันธภาพ	ก่อนการเจ็บป่วย มีสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว สามีสื่อชีวิตแล้ว มีพี่สาวเป็นผู้ดูแล	เป็นสมาชิกในครอบครัว มีอารมณ์สองขั้ว ส่วนใหญ่อยู่แต่บ้านเนื่องจากนอนติดเตียง มีเพื่อนบ้านมาเยี่ยมเป็นบางครั้ง
9. เพศสัมพันธ์และการเจริญพันธุ์	เป็นหญิงหม้าย วัยหมดประจำเดือน ไม่สนใจเรื่องเกี่ยวกับเพศตรงข้าม	ไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้เนื่องจากมีปัญหาเรื่องการรับรู้ความเข้าใจและพยาธิสภาพของโรค

ตารางที่ 2 การประเมินข้อมูลผู้ติดเชื้อเอชไอวีตามแบบแผนสุขภาพกอร์ดอน 11 แบบแผน

แบบแผนสุขภาพของกอร์ดอน	กรณีศึกษาที่ 1	กรณีศึกษาที่ 2
10. ความเครียดและการเผชิญความเครียด	ผู้ป่วยเป็นคนครั้นเคร่ง ข้างพุด ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความเครียดบางครั้ง หลังการเจ็บป่วย ไม่สามารถปรับตัวได้ มีความเครียด หงุดหงิดง่าย นอนไม่ค่อยหลับและมีความวิตกกังวล	มีความเครียดบางครั้ง หลังการเจ็บป่วยยังไม่สามารถปรับตัวได้ จากภาพลักษณ์เปลี่ยนแปลงไป จึงมักเก็บตัว มีความเครียด หงุดหงิดง่าย สองอารมณ์ และมีความวิตกกังวล
11. คุณค่าและความเชื่อ	ผู้ป่วย/ญาติเชื่อมั่นในการรักษาทางการแพทย์และที่มพยาบาล	เชื่อมั่นในการรักษาทางการแพทย์และเชื่อว่าอาการของผู้ป่วยจะดีขึ้น

ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล

สำหรับกรณีศึกษาทั้งสองราย มีข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลและกิจกรรมการพยาบาลที่เหมือนและต่างในบางประเด็น ดังนี้

ตารางที่ 3 ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และกิจกรรมทางการพยาบาล

ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล	กิจกรรมทางการพยาบาล
1. เสี่ยงต่อการเกิดภาวะระดับน้ำตาลในเลือดสูงหรือต่ำกว่าปกติจากการไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้	ให้การพยาบาลโดยประเมินอาการแสดงของการเกิดภาวะระดับน้ำตาลในเลือดไม่คงที่ เช่น เหงื่อออก ใจสั่น ตัวเย็น เฝาระวังอาการ Hypoglycemia และ Hyperglycemia ติดตามเจาะเลือดปลายนิ้ว DTX ทุก 6 ชั่วโมง ดูแลให้ได้รับยาเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ดูแลให้ได้รับอาหารที่เหมาะสมกับโรคและดูแลให้ได้รับยาตามแผนการรักษา ดูแลเจาะเลือดส่งตรวจ FBS และ HbA1C เพื่อประเมินระดับน้ำตาลในเลือดและรายงานแพทย์ ผลการประเมินพบว่า กรณีศึกษาที่ 1 มีค่า DTX อยู่ระหว่าง 159-190 mg/dl กรณีศึกษาที่ 2 ค่า DTX อยู่ระหว่าง 159-201 mg/dl
2. มีภาวะติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ ให้การพยาบาลในกรณีศึกษาที่ 2 โดบประเมิน V/S และอาการแสดงถึงภาวะติดเชื้อในร่างกายได้แก่ มีไข้ ไอมีเสมหะ	ดูแลให้ Meropenem 1 g. IV q 8 hr. เพื่อลดจำนวนเชื้อแบคทีเรียในร่างกาย ดูแลจัดท่าให้ศีรษะสูง และ suction ก่อน feed เพื่อป้องกันการติดเชื้อเพิ่มจากการ Aspirate ติดตามผล CBC และผล CXR เพื่อติดตามผลการรักษา ประเมินผลกรณีศึกษาที่ 2 พบว่าไข้ลดลง จาก 39°C เป็น 37.4°C เสมหะลดลง feed รับประทานได้ไม่มี Aspirate
3. เสี่ยงต่อเนื้อเยื่อขาดออกซิเจนเนื่องจากประสิทธิภาพการแลกเปลี่ยนก๊าซที่ปอดลดลงจากพยาธิสภาพปอดอักเสบ	ให้การพยาบาลในกรณีศึกษาที่ 2 โดยประเมินอาการและอาการแสดงของภาวะพร่องออกซิเจนได้แก่ปลายมือ/เท้าเย็น เล็บริมฝีปากซีดเขียว กระสับกระส่าย สับสน ระดับความรู้สึกตัวลดลง หายใจเร็วตื่น ดูแลให้ O ₂ can -nula 3 LPM ตามแผนการรักษา พลิกตะแคงตัวเพื่อให้เสมหะภายในปอดไม่เกาะตัว suction clear airway จัดท่า Fowler's position 45-60° เพื่อให้กระบังลมเคลื่อนตัว เพิ่มพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนก๊าซของปอด Absolute bed rest เพื่อลดการใช้ออกซิเจน Record V/S g 4 hs. เพื่อสังเกตความเปลี่ยนแปลง หากพบอาการผิดปกติรีบรายงานแพทย์
4. การเฝาระวังภาวะไม่สมดุลของกรด ด่าง และอิเล็กโทรไลต์	ให้การพยาบาลในกรณีศึกษาทั้งสองโดยประเมินระดับความรู้สึกตัว ประเมินสัญญาณชีพทุก 1/2-1 ชั่วโมง ติดตามการเต้นของหัวใจอย่างต่อเนื่อง บันทึกปริมาณน้ำเข้าออกทุก 8 ชั่วโมง เพื่อประเมินการทำงานของไต และเฝาระวังคลื่นไฟฟ้าหัวใจผิดปกติ เฝาระวังอาการกล้ามเนื้ออ่อนแอ คลื่นไส้ อาเจียน อ่อนเพลีย และตะคริว เพื่อประเมินอาการแสดงของภาวะ Hypokalemia ดูแลให้ยา Elixir KCL 30 ml ทางสายยางให้อาหารห่างกันทุก 3 ชั่วโมง ดูแลให้ได้รับยาเพื่อคงไว้ซึ่งความสมดุลของกรด ด่าง อิเล็กโทรไลต์ ติดตามการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น BUN, Cr, Electrolyte, ABG เพื่อประเมินผลการรักษาและปรับเปลี่ยนแผนการรักษา พบว่ากรณีศึกษาทั้งสองรายค่า Electrolyte มีแนวโน้มดีขึ้น ผู้ป่วยมีอาการอ่อนเพลียแต่ไม่มีอาการเป็นตะคริว กระตุกตามตัว
5. มีภาวะของเสียคั่งและความไม่สมดุลของสารน้ำเกลือแร่ในร่างกายเนื่องจากการกรองของไตลดลงและไตสูญเสียหน้าที่	ให้การพยาบาลโดยสังเกตความตึงตัวและความยืดหยุ่นของผิวหนัง วัดสัญญาณชีพและระดับความดันของหลอดเลือดดำ จดบันทึกระดับความดันโลหิตเพื่อประเมินให้ญาติ/ผู้ดูแลได้รับทราบถึงระดับความดันโลหิตในแต่ละช่วง ดูแลแนะนำการจำกัดน้ำและบันทึกปริมาณน้ำเข้า-ออกจากร่างกาย การตรวจปัสสาวะใน 8 ชั่วโมงไว้ เพื่อพยาบาลจะได้ประเมินลักษณะของปัสสาวะและปริมาณ ดูแลให้ยา

	<p>ขับปัสสาวะตามแพทย์สั่งเพื่อเพิ่มปริมาณเลือดที่มาเลี้ยงไตและน้ำส่วนเกิน สังเกตอาการเปลี่ยนแปลง เช่น ซึม ระดับความรู้สึกตัวลดลง เหนื่อยหอบ กล้ามเนื้ออ่อนแรง ซีกขาอาการเหนื่อยเพลียของผู้ป่วยและอาการหายใจหอบเหนื่อย วัดสัญญาณชีพ ติดตามผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่การทำงานของไต อิเล็กโทรไลต์ และผล Hct รายงานแพทย์ พบว่ากรณีศึกษาทั้งสองรายมีค่า Electrolyte มีแนวโน้มดีขึ้น อัตราการเต้นของหัวใจ 90-110/ min.ไม่มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ซักเกร็ง</p>
<p>6. มีโอกาสเกิดภาวะเลือดออกง่ายจากเกร็ดเลือดต่ำ โดยกรณีศึกษารายที่ 1 Hct = 11% กรณีศึกษารายที่ 2 Hct = 23%</p>	<p>ให้การพยาบาลโดยประเมินและสังเกตภาวะเลือดออกในอวัยวะต่าง ๆ เป็นระยะเช่นจุดเลือดออกจ้ำเลือดตามผิวหนัง หากพบอาการผิดปกติ ความรู้สึกตัวลดลง ปวดศีรษะ ตาพร่ามัว รายงานแพทย์ทันทีเพื่อวางแผน การรักษา ประเมินสัญญาณชีพอย่างน้อยทุก 1 ชั่วโมงเมื่อมีอาการเปลี่ยนแปลง ประเมินและสังเกตอาการพร่องออกซิเจน เช่นหายใจเหนื่อยหอบ กระสับกระส่าย ดูแลให้ได้รับเลือดและผลิตภัณฑ์ของเลือดตามแผนการรักษาโดยปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเรื่องการให้เลือดและผลิตภัณฑ์ของเลือด เฝ้าระวังภาวะแพ้เช่น แน่นหน้าอก กระสับ กระส่าย หากพบเหตุการณ์ให้เลือดและรายงานแพทย์ทันทีเพื่อวางแผนการรักษา แนะนำผู้ป่วยหลีกเลี่ยงใช้ปรังสีพื้นแข็งหรือไม้จิ้มฟันเพราะอาจทำให้เกิดแผลเลือดออกง่าย ประเมินการขับถ่าย ป้องกันไม่ให้ผู้ป่วยท้องผูกซึ่งเป็นอาการที่เพิ่มความดันในสมองทำให้เลือดออกในสมองได้ ให้การพยาบาลด้วยความระมัดระวัง มีความนุ่มนวลและเบามือ จัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย ป้องกันการกระแทกกระแทก ตัดเล็บผู้ป่วยให้สั้นป้องกันการแกะ เกา ติดตามผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ผลการพยาบาลพบว่ากรณีศึกษาทั้งสองรายมีสัญญาณชีพปกติ ไม่พบจุดจ้ำเลือดตามร่างกาย ไม่มีอาการแทรกซ้อนขณะให้เลือด หลังให้เลือดติดตาม Hct = 23 % และ 33 % ตามลำดับ</p>
<p>7. มีภาวะ Hypokalemia โดยกรณีศึกษารายที่ 1 K = 2.4 mmol/L กรณีศึกษารายที่ 2 K = 1.9 mmol/L</p>	<p>ให้การพยาบาลโดยเฝ้าระวังภาวะ แทรกซ้อนจาก Hypokalemia ติดตามผล EKG และHR เฝ้าระวังภาวะหัวใจหยุดเต้น ภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ ดูแลให้ได้รับ E. Kcl ดูแลให้ได้รับสารน้ำตามแผนการรักษา ติดตาม I/O ติดตามผลการตรวจ K อยู่ในเกณฑ์ปกติ พบว่ากรณีศึกษารายที่ 1 ค่า K = 3.6 mmol/L กรณีศึกษารายที่ 2 ค่า K = 4.2 mmol/L ไม่เกิดภาวะหัวใจหยุดเต้นหรือหัวใจเต้นผิดจังหวะ</p>
<p>8. มีภาวะ Hypomagnesemia โดยกรณีศึกษารายที่ 1 ค่า Magnesium = 1.6 mg/dl กรณีศึกษารายที่ 2 Magnesium = 0.4 mg/dl</p>	<p>ให้การพยาบาลโดยติดตามสัญญาณชีพ ระดับความรู้สึกตัว ประเมินอาการทางระบบประสาทและกล้ามเนื้อ ตรวจคลื่นหัวใจและรายงานการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติ ติดตามผลเลือด Elec- trolyte (Mg, Ca, K) ให้ยาแมกนีเซียมซัลเฟตทางหลอดเลือดดำตามแผนการรักษาอย่างระมัดระวัง สังเกตอาการข้างเคียงจากการให้ยาลดสิ่งกระตุ้น เช่นจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยลดการเกิดอุบัติเหตุจากการสั้นหรือชัก ติดตามผลตรวจค่า Mag, K, Ca รายงานแพทย์ทราบเพื่อปรับแผนการรักษา พบว่ากรณีศึกษารายที่ 1 ค่า Magnesium = 1.6 mg/dl กรณีศึกษารายที่ 2 ค่า Magnesium = 0.7 mg/dl ไม่เกิดอาการสั้น ชัก หัวใจเต้นผิดจังหวะ</p>
<p>9. ไม่สุขสบายเนื่องจากมีไข้จากการติดเชื้อในกระแสเลือด</p>	<p>ให้การพยาบาลโดยวัดอุณหภูมิร่างกายทุก 4 ชั่วโมงเพื่อประเมินภาวะไข้ ดูแลเช็ดตัวลดไข้ (Tepid Sponge) ให้ผู้ป่วยเมื่อมีไข้ 38°C และประเมินไข้หลังเช็ดตัวลดไข้ 30 นาที ให้ยาปฏิชีวนะ (Antibiotic) ตามแผนการรักษาอย่างเคร่งครัดและสังเกตอาการข้างเคียง ดูแล feed ยา Paracetamal 500 mg. 1 tab. q 4 hr. ดูแลการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ตามแผนการรักษาของแพทย์ จัดสิ่งแวดล้อมให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก รักษาความสะอาด ป้องกันการติดเชื้อเพิ่มเติม (Aseptic technique) ดูแลให้พักผ่อนเพียงพอ เพื่อลดการเผาผลาญอาหารทำให้ร่างกายมีความร้อนลดลง ผลการพยาบาลพบว่ากรณีศึกษาทั้งสองรายไม่มีอาการกระสับกระส่าย อุณหภูมิในร่างกาย 37.1-37.7°C</p>
<p>10. มีแผลกดทับเนื่องจากความสามารถในการเคลื่อนไหวตนเองลดลง กรณีศึกษารายที่ 1 มีแผลกดทับกับก้นระดับ 4 ขนาด 17x10 cm. และที่หลังมือขวา ระดับ 2 ขนาด 2x2 cm. 2 ตำแหน่ง กลิ่นเหม็นเน่า มีเนื้อดำคลุมแผล</p>	<p>ให้การพยาบาลโดยดูแลแผลตามหลักของการทำแผลขั้นสูง (Advance wound care) แนะนำญาติและผู้ดูแลในการดูแลทำความสะอาดผิวหนังของผู้ป่วยเป็นประจำทุกวันและทุกครั้งที่มีผู้ป่วยถ่ายอุจจาระ จัดท่านอนผู้ป่วยให้อนตะแคงกึ่งหงาย ปรับระดับศีรษะสูงประมาณ 30 องศา ให้สะโพกเอียงท่ามุม 30 องศาที่บนอนเพื่อหลีกเลี่ยงแรงกดโดยตรงกับปุ่มกระดูกบริเวณไหล่และสะโพก .เปลี่ยนท่านอนผู้ป่วยอย่างน้อยทุก 2 ชั่วโมง เพื่อลดระยะเวลาในการเกิดแรงกดที่ผิวหนังและควรใช้ผ้าวางเตียงในการช่วยยกตัวผู้ป่วยเพื่อลดการเกิดแรงเสียดทานกับผิวหนัง ใช้ที่นอนเสริมลดแรงกด ทำให้ปริมาณแรงกดที่หลอดเลือดฝอยลดลง ทำให้ผิวหนังและเนื้อเยื่อบริเวณรอบ ๆ ได้รับเลือดไปเลี้ยงอย่างเพียงพอ ประเมินปัจจัยเสี่ยงที่กระตุ้นทำให้เกิดความรุนแรงของ</p>

กรณีศึกษาครั้งที่ 2 มีแผลที่ก้นกบระดับ 1	แผลกดทับเพิ่มและเกิดตำแหน่งของแผลกดทับใหม่ ได้แก่ แผลแดง แผลเสียดทาน ความชื้นและภาวะโภชนาการ ดูแลการขับถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ หากขับถ่ายเช็ดทำความสะอาดผิวหนังและเปลี่ยนแผ่นรองขับถ่ายที่ทำความสะอาดร่างกายผู้ป่วยด้วยน้ำและเลือกใช้สบู่เหลวสำหรับทารกที่มีค่าความเป็นกรดต่างอยู่ระหว่าง 5.2-5.5 ซึ่งมีค่าความเป็นกรดเล็กน้อย ซึ่งมีผลดีในการกำจัดเชื้อแบคทีเรียบริเวณผิวหนัง ผลการพยาบาลพบว่าแผลมีขนาดเล็กลงและไม่พบแผลกดทับใหม่
11. แบบแผนการขับถ่ายเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการติดเชื้อในระบบทางเดินอาหาร Stool C/S กรณีศึกษาครั้งที่ 1 ไม่พบเชื้อ กรณีศึกษาครั้งที่ 2 พบเชื้อ <i>Aeromonas caviae</i>	ให้การพยาบาลโดยประเมินสัญญาณชีพทุก 4 ชั่วโมง หากมีไข้ดูแลเช็ดตัวลดไข้และให้ยาลดไข้ ประเมินอาการของการติดเชื้อในระบบทางเดินอาหาร ได้แก่ ปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน ถ่ายมีกลิ่นเหม็น เก็บสิ่งส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ CBC, H/C, Stool exam, Stool C/S เพื่อประเมินการติดเชื้อในระบบทางเดินอาหารพร้อมทั้งติดตามผลเพื่อรายงานแพทย์และให้การพยาบาลได้อย่างเหมาะสม ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับยาฆ่าเชื้อตามแผนการรักษาพร้อมสังเกตอาการข้างเคียงของยา ให้การพยาบาลโดยยึดหลัก Aseptic technique เพื่อป้องกันการติดเชื้อเพิ่มและการแพร่กระจายเชื้อ ผลการพยาบาลพบว่า อาการแสดงของการติดเชื้อในระบบทางเดินอาหารลดลง สัญญาณชีพปกติ ติดตามผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ปกติ
12. มีภาวะติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะสัมพันธ์กับการใส่สายสวนปัสสาวะ	ให้การพยาบาลโดยเช็ดตัวเพื่อระบายความร้อน ดูแล feed น้ำ 50 mL/feed ดูแลทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์ ล้างมือให้สะอาดทุกครั้งก่อนและหลังสัมผัสสายสวนหรือถุงปัสสาวะ ใส่ถุงมือทุกครั้งเมื่อต้องสัมผัสสายสวนหรือถุงปัสสาวะ จัดให้สายสวนและถุงปัสสาวะเป็นระบบปิดตลอดเวลา แขนงถุงปัสสาวะต่ำกว่าระดับกระเพาะปัสสาวะเสมอ และอยู่สูงจากพื้นอย่างน้อย 6 นิ้ว เพื่อป้องกันการไหลย้อนกลับ ทำความสะอาดบริเวณรอบรูเปิดท่อปัสสาวะอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง (เช้า-เย็น) และหลังการขับถ่ายด้วยสบู่และน้ำสะอาด เช็ดจากหน้าไปหลัง เทปัสสาวะเมื่อถุงเต็ม 2/3 ถึง ¾ และเช็ดทำความสะอาดจุกกระบายด้วยแอลกอฮอล์ 70% เปลี่ยนสายสวนตามแผนการรักษา หรือเมื่อมีข้อบ่งชี้ หรือเปลี่ยนสายสวนปัสสาวะใหม่ทุก 2 สัปดาห์-1เดือนตรวจสอบสายสวนตลอดแนวว่าไม่มีการพับงอ หัก หรือถูกกดทับ ใช้เทปยึดสายสวน ในผู้ชายควรยึดตรึงสายไว้ที่เหนือขาหนีบ ส่วนในผู้หญิง ให้ยึดตรึงไว้บริเวณหน้าขา โดยการยึดตรึงจะใช้พลาสติกยึดสายสวนให้ติดกับผิวหนัง เพื่อป้องกันการดึงรั้งบันทึกรปริมาณปัสสาวะอย่างน้อยทุก 4-8 ชั่วโมง และสังเกตสี กลิ่น ความขุ่น ผลการพยาบาลไม่เกิดการติดเชื้อระบบทางเดินปัสสาวะจากการใส่สายสวนปัสสาวะ
13. มีโอกาสเกิดการกลับเป็นซ้ำของโรคหลอดเลือดสมองเนื่องจากความเสื่อมของหลอดเลือดตามวัยและจากโรคเบาหวาน ร่วมกับขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคและการดูแลตนเองต่อเนื่อง	ให้การพยาบาลโดยประเมินผู้ป่วยเกี่ยวกับอาการและอาการแสดงของการกลับเป็นซ้ำของหลอดเลือดสมอง เช่น ระดับความรู้สึกตัวลดลง ติดตามประเมินระดับความรู้สึกตัวและสัญญาณชีพของ ผู้ป่วยต่อเนื่อง อธิบายญาติ/ผู้ดูแลเข้าใจถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดโรคหลอดเลือดสมอง ได้ เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ผลการพยาบาลพบว่าผู้ป่วยกรณีศึกษาที่ 1 รู้สึกตัวดี ไม่สับสน ผู้ป่วยกรณีศึกษาที่ 2 ยังมีอาการสับสน มองตาม ไม่พูด ผู้ดูแลเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้
14. เสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนข้อติดกล้ามเนื้อเนื้อลีบเนื่องจากมีความบกพร่องในการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยกรณีศึกษาที่ 1 มีภาวะ Old CVA กรณีศึกษาที่ 2 มีประวัติเป็นสมองเสื่อม แขนขาอ่อนแรง ลุกนั่งเองไม่ได้	ให้การพยาบาลโดยประเมินสภาพผู้ป่วยโดยประเมินกำลังของแขนขา (Motor power) กระตุ้นผู้ป่วยให้เคลื่อนไหวและออกกำลังกายบนเตียง กระตุ้นให้ออกกกำลังกายกล้ามเนื้อ เนื้อต้นขา สะโพก และข้อเท้า สร้างความตระหนักให้ผู้ดูแลเห็นความสำคัญของการทำกายภาพบำบัด สอนผู้ป่วยและผู้ดูแลให้ทำกายภาพบำบัด (Passive Exercise) โดยนักกายภาพบำบัดจากทีมสหวิชาชีพ โดยช่วยยกแขนขาที่อ่อนแรงยกขึ้นลงและงอแขนขาออก ทำสลับกัน 20 ครั้ง เช้า เย็น ยกขาข้างที่อ่อนแรง ยกขึ้น ลงและงอขาออกและให้เกร็งกล้ามเนื้อ เน้นการเคลื่อนไหวช้า ๆ สม่ำเสมอ สังเกตอาการปวดเพื่อป้องกันการบาดเจ็บ จัดหาอุปกรณ์ให้ผู้ป่วยทำกายภาพบำบัดที่บ้าน ผลการพยาบาลพบว่า ขนาดของกล้ามเนื้อแขนขาไม่ลีบเล็กลง ข้อต่อต่าง ๆ เหยียดและงอได้ ผู้ป่วยไม่ร้องเจ็บ ปลายเท้าไม่ตึง ญาติสามารถทำกายภาพบำบัดให้ผู้ป่วยได้ถูกต้องปลอดภัย
15. ไม่สุขสบายเนื่องจากมีอาการปวดใน ขณะทำแผลจากภาวะแผลติดเชื้อ	ให้การพยาบาลโดยประเมินความรุนแรงของอาการปวด ลักษณะของการปวด หาก pain score > 4 คะแนน ให้จัด การความเจ็บปวดโดยปรึกษาแพทย์และบริหารยาตามแผนการรักษา อธิบายขั้นตอนและวิธีการทำแผลเพื่อผู้ป่วยให้ความร่วมมือ ใช้น้ำเกลือเทบนก๊อชเดิมที่ปิดแผลให้ชุ่ม ทิ้งไว้ 15 นาที แล้วลวกวัสดุปิดแผลออกอย่างเบามือ เลือกใช้วัสดุปิดแผลที่มีคุณสมบัติช่วยคลายเนื้อตายกลุ่ม Hydrofiber ในแผลที่มีปริมาณสารคัดหลั่งมาก เมื่อลอกแผ่นออกจะไม่ติดกับพื้นแผล ลดอาการเจ็บปวดได้ขณะลวกวัสดุปิดแผล ¹⁰ ให้ความรู้แก่ผู้ป่วยหรือผู้ดูแลเกี่ยวกับพยาธิสภาพของโรค

	<p>ที่ทำให้เกิดการปวดจากระบบประสาทบาดเจ็บ ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีลดปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดอาการปวด จัดให้อยู่ในท่าที่สบายลดอาการปวด ผลการพยาบาลพบว่าประเมินอาการปวดแผลลดลง pain score 3/10 คะแนน สีหน้าสบายขึ้น</p>
<p>16. เสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้า เนื่องจากพยาธิสภาพของโรคทำให้ภาพลักษณ์เปลี่ยนแปลงและเป็นผู้ป่วยติดเตียง</p>	<p>ให้การพยาบาลโดยประ เมินความเครียดเพื่อนำมาใช้พิจารณาวางแผนให้การพยาบาลที่เหมาะสม พุดคุยสร้างสัมพันธ์ภาพ เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยระบายความรู้สึกและซักถามข้อสงสัย ส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีทักษะในการเผชิญปัญหา โดยให้ผู้ป่วยได้สนทนากับผู้ป่วยเอดส์อื่นที่มีสภาพจิตใจสมบูรณ์ มีการยอมรับภาวะเจ็บป่วยและเผชิญกับปัญหาได้ดี กระตุ้นให้ผู้ป่วยค้นหาสิ่งที่ทำให้ผู้ป่วยมีความสุข ความหวัง และติดตามดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดใช้ความสัมพันธ์ที่นุ่มนวลและด้วยความเอื้ออาทรขณะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ป่วย อธิบายให้ครอบครัวยอมรับสภาพของผู้ป่วย ไม่กล่าวโทษและแนะนำการปฏิบัติต่อผู้ป่วย แนะนำวิธีการผ่อนคลาย โดยให้หาวิธีหรือกิจกรรมที่ผู้ป่วยชอบทำ เช่น การดูทีวี ฟังเพลง ถ้าอาการไม่ดีขึ้นรายงานแพทย์เพื่อปรึกษาจิตแพทย์ต่อไป ผลการพยาบาลกรณีศึกษาทั้งสองรายสีหน้าแจ่มใสขึ้น สบตามากขึ้น</p>
<p>17. ความบกพร่องในการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านการสื่อสาร การรับรู้ และการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเนื่องจากภาวะ Stork ในกรณีศึกษาที่ 1 และพยาธิสภาพของโรคสมองเสื่อมในกรณีศึกษาที่ 2</p>	<p>ให้การพยาบาลโดยแนะนำญาติในการใช้เทคนิคการสื่อสารที่ดี ได้แก่พูดกับผู้ป่วยหันหน้าตรง สบตา ขณะสื่อสารกับผู้ป่วย ใช้คำพูดที่เข้าใจง่าย พูดช้า ๆ สั้น ๆ อย่าพูดหลายชั้นตอนพร้อม ๆ กัน อธิบายอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ให้ผู้ป่วยที่ละเอียดอย่าง ให้ชัด เจน พูดช้า ๆ บ่อย ๆ เพราะผู้ป่วยจะลืมทันทีแม้ว่าเพิ่งพูดไปก็ตาม¹¹ และช่วยดูแลให้ผู้ป่วยใช้อุปกรณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม ผลการพยาบาลพบว่าญาติผู้ดูแลสามารถสื่อสารกับผู้ป่วยด้วยความเข้าใจมากขึ้น ให้ความสนใจต่อข้อซักถาม สอนผู้ป่วยเมื่อเรียกชื่อสิ่งของผิด รวมทั้งไม่ว่าผู้ป่วย ผู้ป่วยยังมีอาการหลงลืม จำชื่อสิ่งของไม่ได้ จำชื่อคนไม่ค่อยได้</p>
<p>18. ญาติ และ ผู้ดูแลวิตกกังวล เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลแผลกดทับ</p>	<p>พุดคุยสร้างสัมพันธ์ภาพกับญาติและผู้ดูแลรวมถึงแสดงออกถึงการให้การพยาบาลผู้ป่วยด้วยความเอื้ออาทรเอาใจใส่ต่อผู้ป่วยเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและไว้ วางใจ ให้คำปรึกษาและเปิดโอกาสให้ญาติ/ผู้ดูแลได้ซักถามข้อสงสัยในเรื่องที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับผู้ป่วย ใช้กระบวนการสื่อสารทางบวก เช่น ให้กำลังใจ กล่าวชมเชย ชื่นชมแก่ญาติ/ผู้ดูแล เพื่อเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ให้คำแนะนำ สาธิตขั้นตอนการดูแลแผลกดทับ การป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะการเจ็บ ป่วยของผู้ป่วย ช่องทางการติดต่อกรณีฉุกเฉิน/ผู้ดูแลให้เกิดความเข้าใจเพื่อลดความวิตกกังวล ผลการพยาบาลพบว่าญาติ/ผู้ดูแลมีสีหน้าคลายความวิตกกังวล สามารถสาธิตย้อนกลับวิธีการทำแผลได้อย่างถูกต้อง</p>

สรุปและอภิปรายผล

ผู้ป่วย HIV โรคร่วมเบาหวานและแผลติดเชื้อเรื้อรัง เป็นผู้ป่วยติดเตียง กรณีศึกษาทั้ง 2 รายมาโรงพยาบาลด้วยภาวะหมดสติอย่างรุนแรง ไม่ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นใด ๆ กรณีศึกษารายที่ 1 เป็นเพศหญิง อายุ 56 ปี ติดเชื้อ HIV 30 ปี มีภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำจากโรคเบาหวาน ขณะอยู่โรงพยาบาลได้รับการแก้ปัญหาการพยาบาลภาวะ Hypoglycemia ภาวะช็อค ป้องกันภาวะเลือดออกง่ายหยุดยาก ภาวะ Hypomagnesemia ภาวะ Hypokalemia ติดเชื้อทางเดินปัสสาวะ พร่องกิจกรรมประจำวัน และแผลติดเชื้อเรื้อรัง กรณีศึกษา รายที่ 2 เป็นเพศหญิง อายุ 59 ปี ติดเชื้อ HIV > 15 ปี ได้รับการแก้ปัญหาการพยาบาลภาวะสมองอักเสบที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัสจากโรค เบาหวาน ภาวะ

Hyperglycemia กรวยไตอักเสบเฉียบพลันภาวะช็อค ภาวะเลือดออกง่ายหยุดยาก หัวใจเต้นผิดจังหวะ ภาวะ ซีม เตะ ร้า ภาวะ Hypo -kalemia Hypomagnesemia ภาวะ Meta bolic- acidosis แผลกดทับที่ก้นกบ และยังได้รับการแก้ไขภาวะ Septic shock จากภาวะปอดอักเสบที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ที่เป็นเชื้อ MRSA ร่วมกับภาวะน้ำในเยื่อหุ้มปอด ติดเชื้อในกระแสเลือด ภาวะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องกับโรคเบา หวานอย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ป่วยควบคุมน้ำตาลได้ไม่ดี ระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอลง ทำให้เกิดภาวะ แทรกซ้อนที่รุนแรง นอกจากนี้โรคเบาหวานยังสามารถนำไปสู่โรคสมองเสื่อม (diabetic enceph -halopathy) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของสมองจากโรคเบาหวานโดยตรง ซึ่งเกิดจากการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดที่สูงเป็น

